

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

19. detsember 2018*

Eelotsusetaotlus – Põllumajandus – Määrus (EÜ) nr 510/2006 – Artikli 4 lõike 2 punkt e – Määrus (EL) nr 1151/2012 – Artikli 7 lõike 1 punkt e – Geograafiliste tähiste ja kontrollitud päritolunimetuste kaitse – Spetsifikaadi muutmise taotlus – Schwarzwaldi piirkonnast (Saksamaa) pärit sink („Schwarzwälder Schinken“) – Tootmispiirkonnas kehtivad pakendamiseeskirjad – Määruse (EÜ) nr 510/2006 või määruse (EL) nr 1151/2012 kohaldatavus

Kohtuasjas C-367/17,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Bundespatentgerichti (Saksamaa Liitvabariigi patendikohus) 18. mai 2017. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 13. juunil 2017, menetluses

S

versus

EA,

EB,

EC,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: asepresident R. Silva de Lapuerta esimese koja presidendi ülesannetes, kohtunikud J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, C. G. Fernlund ja S. Rodin (ettekandja),

kohtujurist: H. Saugmandsgaard Øe,

kohtusekretär: ametnik C. Strömholm,

arvestades kirjalikus menetluses ja 17. mai 2018. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- S, esindajad: J. Schwarze ja *Rechtsanwalt* U. Gruler,
- EC, esindajad: *Rechtsanwalt* K. Sandberg ja *Rechtsanwalt* V. Schoene,
- Austria valitsus, esindaja: G. Eberhard,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

– Euroopa Komisjon, esindajad: B. Eggers, B. Hofstötter, I. Naglis ja D. Bianchi,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 510/2006 põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta (ELT 2006, L 93, lk 12) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta (ELT 2012, L 343, lk 1) tõlgendamist.
- 2 Taotlus on esitatud kohtuvaidluses, mille üks pool on ühing S ja teine pool EA, EB ja EC ning mille ese on Deutsches Patent- und Markenamt (Saksamaa patendi- ja kaubamärkide amet, edaspidi „DPMA“) otsus, millega jäeti rahuldamata S-i esitatud taotlus teha kaitstud geograafilise tähise (edaspidi „geograafiline tähis“) „Schwarzwälder Schinken“ (Schwarzwaldi sink) spetsifikaadis muudatusi osas, mis puudutab teavet toote lahtilõikamise ja pakendamise kohta.

Õiguslik raamistik

- 3 Määruse nr 510/2006 artikli 4 lõike 2 punktis e on sätestatud:

„Spetsifikaat sisaldab vähemalt järgmisi elemente:

[...]

- e) põllumajandustoote või toidu saamismeetodi ning vajaduse korral õiguspäraste ja muutumatute kohalike meetodite kirjeldus ning pakendamisega seotud asjaolud, juhul kui taotluse esitanud rühm artikli 5 lõike 1 mõistes määrab ja põhjendab, et pakendamine peab kvaliteedi säilitamiseks või päritolu kindlustamiseks või kontrolli tagamiseks toimuma sellesamas geograafilises piirkonnas“.
- 4 Selle määruse artikli 5 lõike 1 esimeses ja teises taandes on sätestatud:

„Registreerimist on õigus taotleda ainult rühmal.

Käesoleva määruse kohaldamisel tähendab „rühm“ ühe ja sama põllumajandustoote või toiduga tegelevate tootjate või töötlejate ühendust, sõltumata selle õiguslikust vormist või koosseisust. Rühma võivad kuuluda ka teised huvitatud isikud. Füüsilist või juriidilist isikut võib rühmana käsitleda vastavalt artikli 16 punktis c sätestatud üksikasjalikele eeskirjadele.“
- 5 Komisjoni 14. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1898/2006, millega kehtestatakse määruse nr 510/2006 üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT 2006, L 369, lk 1), artiklis 8 on sätestatud:

„Kui taotluse esitanud rühm määrab spetsifikaadis kindlaks, et põllumajandustoote või toidu pakendamine peab vastavalt määruse (EÜ) nr 510/2006 artikli 4 punkti 2 alapunktile e toimuma määratletud geograafilises piirkonnas, tuleb kaupade ja teenuste vaba liikumise selliste piirangute kohta esitada asjaomasest tootest lähtuv põhjendus.“
- 6 Määrus nr 510/2006 tunnistati alates 3. jaanuarist 2013 kehtetuks ja asendati määrusega nr 1151/2012.

7 Määruse nr 1151/2012 artikli 7 lõike 1 punkt e on sõnastatud järgmiselt:

„Kaitstud päritolunimetuse ja kaitstud geograafilise tähise kasutamiseks peab asjaomane toode vastama spetsifikaadile, milles on esitatud vähemalt järgmine teave:

[...]

e) toote saamismeetodi ning asjakohasel juhul algupäraste ja muutumatute kohalike meetodite kirjeldus ning pakendamisega seotud teave, kui taotlejate rühm seda vajalikuks peab ja esitab piisavalt tootepõhiseid põhjendusi, miks pakendamine peab kvaliteedi säilitamiseks, algupära või kontrolli tagamiseks toimuma määratletud geograafilises piirkonnas, võttes arvesse liidu õigust, eelkõige kaupade vaba liikumise ja teenuste vaba osutamise kohta“.

Põhikohtuasja asjaolud ja eelotsuse küsimused

- 8 S taotluse alusel registreeriti nimetus „Schwarzwälder Schinken“ 25. jaanuaril 1997 geograafilise tähisena.
- 9 S taotles 23. märtsil 2005 DPMA-lt nõukogu 14. juuli 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2081/92 põllumajandustoodete ja toiduainete geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta (EÜT 1992, L 208, lk 1; ELT eriväljaanne 03/13, lk 4) artikli 9 alusel geograafilise tähise „Schwarzwälder Schinken“ spetsifikaadis mitme muudatuse tegemist.
- 10 DPMA kaubamärgiosakond nr 3.2 küsis kõnealuse muudatustaotluse läbivaatamisel asjaomase valdkonna pädevate ja huvitatud organisatsioonide arvamust.
- 11 Küsitud arvamuse kättesaamise järel esitas S 13. veebruaril 2007 dokumendi, mis saabus DPMA kantseleisse 15. veebruaril 2007 ja milles ta kõnealusest arvamusest lähtudes esitas uue taotluse spetsifikaadi muutmiseks.
- 12 Sellele taotlusele esitati kolm vastulauset, millest ühe esitas EC, kes on käesolevas menetluses esitanud oma seisukoha. EC on suur lihatoodete turustusettevõtja, kes käesoleval ajal viilutab ja pakendab toodet „Schwarzwälder Schinken“ väljaspool tootmispiirkonda.
- 13 DPMA jättis 5. detsembri 2008. aasta otsusega spetsifikaadi muutmise taotluse rahuldamata osas, mis puudutas toote lahtilõikamist ja pakendamist, põhjendusega, et taotlus ei vasta määruse nr 510/2006 sätetele.
- 14 S esitas kaebuse, milles ta palus muuta DPMA otsust osas, millega jäeti kõnealune muutmise taotlus rahuldamata.
- 15 Bundespatentgerichti (Saksamaa Liitvabariigi patendikohus) 13. oktoobri 2011. aasta otsusega tühistati DPMA otsus ja tunnistati spetsifikaadi muutmise taotlus määruse nr 510/2006 nõuetele vastavaks.
- 16 Selle otsuse peale esitas EC apellatsioonkaebuse Bundesgerichtshof'ile (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus).
- 17 Bundesgerichtshofi (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) 3. aprilli 2014. aasta kohtumäärusega tühistati eelotsusetaotluse esitanud kohtu 13. oktoobri 2011. aasta otsus ja saadeti asi eelotsusetaotluse esitanud kohtule uue otsuse tegemiseks tagasi.

18 Neil asjaoludel otsustas Bundespatentgericht (Saksamaa Liitvabariigi patendikohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas otsus pädevale liikmesriigi asutusele (käesoleval juhul: [DPMA]) 15. veebruaril 2007 esitatud taotluse kohta muuta kaitstud geograafilise tähise spetsifikaati nii, et toodet (käesolevas asjas Schwarzwälder Schinken) võib lahti lõigata ja pakendada ainult tootmispiirkonnas, tuleb teha taotluse esitamise ajal kehtinud määruse nr 510/2006 või otsuse tegemise ajal kehtiva määruse nr 1151/2012 alusel?

2. Juhul kui otsus tuleb teha praegu kehtiva määruse nr 1151/2012 alusel:

- 1.a) Kas asjaolu, et toote töötlemise (lõikamine ja pakendamine) eesmärgil toimuv sobimatu vedu teistesse piirkondadesse võib avaldada kahjulikku mõju autentsele maitsele, autentsele kvaliteedile ja säilivusele, on toote kvaliteedi tagamise aspektist piisav tootepõhine põhjendus määruse nr 1151/2012 artikli 7 lõike 1 punkti e tähenduses selleks, et viilutamine ja pakendamine võib toimuda ainult tootmispiirkonnas?
- 1.b) Kas spetsifikaadis lahtilõikamise ja pakendamise suhtes ette nähtud nõuded, mis ei lähe kaugemale toiduhügieenis kohaldatavatest kriteeriumidest, on toote kvaliteedi tagamise aspektist piisav tootepõhine põhjendus määruse nr 1151/2012 artikli 7 lõike 1 punkti e tähenduses selleks, et viilutamine ja pakendamine võib toimuda ainult tootmispiirkonnas?
- 2.a) Kas kaitstud geograafilise tähise spetsifikaadis ette nähtud nõuet, mille kohaselt võib toote viilutamine ja pakendamine toimuda ainult tootmispiirkonnas, saab määruse nr 1151/2012 artikli 7 lõike 1 punkti e tähenduses tootepõhiselt piisavalt põhjendada põhimõtteliselt see, et sellega seoses võimalik (tootja) kontrollimine tootmispiirkonnas (määruse nr 1151/2012 artikli 7 lõike 1 punkt g koosmõjus artikli 36 lõike 3 punktiga a ja artikliga 37) tagab sagedasema kontrollimise ja üldiselt parema garantii kui (väärkasutuse) kontrollimine määruse nr 1151/2012 artikli 36 lõike 3 punkti b tähenduses koosmõjus artikliga 38?
- 2.b) Juhul kui vastus teisele küsimusele on eitav [punkt 2.a]:

Kas põhjendatud on teistsugune hinnang, kui tegemist on tootega, mille järgi on ka piirkonnaüleselt suur nõudlus ning mida viilutatakse ja pakendatakse märkimisväärses mahus väljaspool tootmispiirkonda, olgugi et kaitstud geograafilise tähise konkreetseid väärkasutuse juhtumeid määruse nr 1151/2012 artikli 13 tähenduses ei ole seni tuvastatud?

3. Kas kaitstud geograafilise tähise spetsifikaadis ette nähtud nõuet, mille kohaselt võib toote viilutamine ja pakendamine toimuda ainult tootmispiirkonnas, saab määruse nr 1151/2012 artikli 7 lõike 1 punkti e tähenduses tootepõhiselt piisavalt põhjendada see, et vastasel korral ei ole täielikult tagatud töödeldava toote jälgitavus?

Kas sellega seoses on oluline asjaolu, et

- a) tagatud peab olema toidu, eelkõige loomset päritolu toidu jälgitavus vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määruse (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused [(EÜT 2002, L 31, lk 1; ELT eriväljaanne 15/06, lk 463)], artikli 18 lõikele 1 koosmõjus komisjoni 19. septembri 2011. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 931/2011 loomset päritolu toidu suhtes Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 178/2002 kehtestatud jälgitavuse nõuete kohta [(ELT 2011, L 242, lk 2)];
- b) toote jälgitavus peab olema tagatud toote töötlejate osalemisega õiguslikult vabatahtlikes, tegelikult aga kohustuslikes eraviisilistes ohutuse tagamise süsteemides?

4. Juhul kui vastus teise küsimuse punktidele 1–3 on eitav:

Kas kaitstud geograafilise tähise spetsifikaadis võib või tuleb – vähem range meetmena kui viilutamise ja pakendamise kohustuslik üleviimine tootmispiirkonda – ette näha, et väljaspool tootmispiirkonda asuvad toote töötledjad peavad alluma spetsifikaadi kohaselt tootmispiirkonnas kontrollimise pädevusega asutuste kontrollile (määruse nr 1151/2012 artikli 7 lõike 1 punkt g)?

3. Juhul kui otsus tuleb teha määruse nr 510/2006 alusel (vt esimene küsimus), palub eelotsusetaotluse esitanud kohus vastata punktis 2 esitatud küsimustele määruse nr 510/2006 alusel, eelkõige selle määruse artikli 4 lõike 2 punkti e alusel koosmõjus [määruse nr 1898/2006] artikliga 8 ja põhjendusega 8.“

Eelotsuse küsimuste analüüs

Esimene küsimus

- 19 Oma esimese küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas geograafilise tähise spetsifikaadi muutmise taotlust puudutava sellise otsuse suhtes, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, tuleb kohaldada määruse nr 510/2006 artikli 4 lõike 2 punkti e koosmõjus määruse nr 1898/2006 artikliga 8, mis kehtis taotluse esitamise kuupäeval, või tuleb kohaldada määruse nr 1151/2012 artikli 7 lõike 1 punkti e, mis kehtis nimetatud otsuse vastuvõtmise kuupäeval. Kuna nimetatud sätted on sisuliselt identsed, ei ole vaja esimesele küsimusele vastata.

Teine ja kolmas küsimus

- 20 Teise ja kolmanda küsimusega, mida tuleb hinnata koos, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 510/2006 artikli 4 lõike 2 punkti e koosmõjus määruse nr 1898/2006 artikliga 8 ja määruse nr 1151/2012 artikli 7 lõike 1 punktiga e tuleb tõlgendada nii, et sellise geograafilise tähisega nagu „Schwarzwälder Schinken“ sertifitseeritud tootele seatud nõue, mille kohaselt see peab olema pakendatud selles geograafilises piirkonnas, kus see on toodetud, on põhjendatud kõnealuse artikli 4 lõike 2 punkti e alusel juhul, kui selle eesmärkideks on hoida ära ohte, mida toovad selle toote kvaliteedile kaasa vedu, viilutamine või pakendamine väljaspool seda piirkonda, et tagada kontrollimise suurem tõhusus kõnealuses piirkonnas ja paremini tagada Euroopa õigusnormidega nõutav toote järgitavus.
- 21 Määruse nr 510/2006 artikli 4 lõike 2 punkt e näeb ette, et spetsifikaat sisaldab „pakendamisega seotud asjaolu[sid], juhul kui taotluse esitanud rühm [...] määrab ja põhjendab, et pakendamine peab kvaliteedi säilitamiseks või päritolu kindlustamiseks või kontrolli tagamiseks toimuma sellesamas geograafilises piirkonnas“ ja määruse nr 1898/2006 artiklis 8 on sätestatud, et „[k]ui taotluse esitanud rühm määrab spetsifikaadis kindlaks, et põllumajandustoote või toidu pakendamine peab vastavalt määruse (EÜ) nr 510/2006 artikli 4 punkti 2 alapunktile e toimuma määratletud geograafilises piirkonnas, tuleb kaupade ja teenuste vaba liikumise selliste piirangute kohta esitada asjaomasest tootest lähtuv põhjendus“.
- 22 Lisaks on määruse nr 1151/2012 artikli 7 lõike 1 punktis e sätestatud, et geograafilise tähise spetsifikaadis peab olema esitatud „toote saamise meetodi ning asjakohasel juhul algupäraste ja muutumatu kohalike meetodite kirjeldus ning pakendamisega seotud teave, kui taotlejate rühm seda vajalikuks peab ja esitab piisavalt tootepõhiseid põhjendusi, miks pakendamine peab kvaliteedi säilitamiseks, algupära või kontrolli tagamiseks toimuma määratletud geograafilises piirkonnas, võttes arvesse liidu õigust, eelkõige kaupade vaba liikumise ja teenuste vaba osutamise kohta“.

- 23 Vastavalt viidatud sätetele peab geograafilise tähisega hõlmatud tootele seatud sellise nõude eesmärk, et see tuleb pakendada määratletud geograafilises piirkonnas, olema kvaliteedi säilitamine, päritolu kindlustamine või kontrolli tagamine.
- 24 Samuti tuleb meelde tuletada, et liidu õigusaktides avaldub üldine tendents väärtustada ühise põllumajanduspoliitika raames toodete kvaliteeti, et toetada nende toodete mainet muu hulgas kaitstud päritolunimetuste kasutamise kaudu, mille suhtes omakorda rakendatakse erikaitset. Samuti püütakse sellega rahuldada tarbijate ootusi seoses toodete kvaliteedi ja konkreetse geograafilise päritoluga ning lihtsustada tootjatel ausa konkurentsi tingimustes suurema sissetuleku saamist tegelike pingutuste eest kvaliteedi parandamisel (vt selle kohta 3. märtsi 2011. aasta kohtuotsus *Kakavetsos-Fragkopoulos*, C-161/09, EU:C:2011:110, punkt 34).
- 25 Lisaks on spetsifikaadiga, mis näeb geograafilise tähise omistamise tingimusena ette, et sinki viilutatakse ja pakendatakse tootmispiirkonnas, seatud eesmärgiks võimaldada selle geograafilise tähise kasutamiseks õigustatud isikutel säilitada kontroll vastava toote ühe esitusviisi üle turul. Selle tingimuse eesmärk on edukamalt kaitsta kõnealuse toote kvaliteeti ja autentsust ning sellest tulenevalt geograafilise tähise mainet, mille eest selle kasutamiseks õigustatud isikud täielikult ja kollektiivselt vastutavad (vt selle kohta 20. mai 2003. aasta kohtuotsus *Consorzio del Prosciutto di Parma ja Salumificio S. Rita*, C-108/01, EU:C:2003:296, punkt 65).
- 26 Sellises kontekstis, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, tuleb meedet, vaatamata selle kaubandust piiravale mõjule, pidada liidu õigusega kooskõlas olevaks, kui on tõendatud, et meede on asjaomase toote kvaliteedi kaitsmiseks vajalik ja proportsionaalne ning sobib selle geograafilise tähise spetsifikaadi alapära või kontrolli tagamiseks (vt selle kohta 20. mai 2003. aasta kohtuotsus *Consorzio del Prosciutto di Parma ja Salumificio S. Rita*, C-108/01, EU:C:2003:296, punkt 66).
- 27 Eelotsusetaotluse esitanud kohus rõhutab seoses toote sobimatu vedamise tõttu selle kvaliteedile tekkiva ohuga, et see oht seondub kõigi toodetega olenemata sellest, kas neid turustatakse geograafilise tähise all või mitte ning, et S ei ole viidanud ühelegi veotingimusele, mis võiks vältida selle toote kahjustamist.
- 28 Sellega seoses tuleb märkida, et kuna geograafilist tähist kandva toote määratletud geograafilises piirkonnas pakendamise nõude eesmärk on eelkõige kaitsta toote kvaliteeti, siis tuleb tõdeda, et see nõue on asjakohane üksnes juhul, kui selle toote pakendamisest väljaspool geograafilist tootmispiirkonda tuleneb selle toote kvaliteedile täiendav oht, kuid mitte juhul, kui muude samalaadsete toodete suhtes esinevad samad ohud.
- 29 Lisaks olgu märgitud, et asjaolu, et S-i viidatud viilutamise ja pakendamise tingimused on singiäris tavapärased ega lähe kaugemale toiduainete hügieeni valdkonnas kehtivatest kriteeriumidest, ei kinnita ega välista iseenesest geograafilise tähisega kaitstud toote väljaspool tootmispiirkonda toimuvat pakendamist täiendava ohu tekkimist.
- 30 Seevastu asjaolu kohta, et Euroopa Komisjon oli juba oma registreerimisotsustes nõustunud samasuguste argumentidega muude sarnaste toodete puhul, tuleb märkida, et eelotsusetaotluse esitanud kohus ei ole kohustatud hindama, lähtudes komisjoni võimalikust varasemast otsustuspraktikast, kas esitatud argumendid õigustavad põhikohtuasjas käsitletava toote pakendamist määratletud geograafilises piirkonnas.
- 31 Mis puutub eesmärki tagada toote jälgitavus, siis selles osas tuleneb eelotsusetaotlusest, et S-i see argument on üldsõnaline ja üksikasjalikult põhjendamata ning seega ei ole ta tõendanud, et pakendamine geograafilises tootmispiirkonnas on toote päritolu tagamiseks vajalik.

- 32 Lõpetuseks olgu märgitud seoses eesmärgiga tagada spetsifikaadi järgimise üle tõhus kontroll, et S-i väitel on sellised kontrollid tavaliselt geograafilises tootmispiirkonnas tõhusamad, samas kui sellist toodet, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, turustatakse enamasti väljaspool seda geograafilist piirkonda.
- 33 Selles osas tuleb meelde tuletada, et 20. mai 2003. aasta kohtuotsuses Consorzio del Prosciutto di Parma ja Salumificio S. Rita (C-108/01, EU:C:2003:296, punktid 69, 74 ja 75) otsustas Euroopa Kohus, et kuna kõnealuses kohtuasjas käsitletud toote kaitstud päritolunimetuse spetsifikaat näeb ette viilutamise ja pakendamise erinevad etapid, mille käigus tuleb teostada autentsust, kvaliteeti, hügieeni ja märgistamist puudutavad väga täpsed tehnilised ja kontrollitoimingud, millest mõned eeldavad spetsialisti hinnangut, siis annavad väljaspool tootmispiirkonda teostatud kontrollimised toote kvaliteedile ja autentsusele vähem tagatist kui need, mis viiakse läbi tootmispiirkonnas ja spetsifikaadis sätestatud nõudeid järgides.
- 34 Eriti kehtib see juhul, kui spetsifikaadiga antakse asjaomase toote omaduste kohta eriteadmisi omavatele kutseala asjatundjatele ülesanne teostada põhjalikke ja süstemaatilisi kontrole, ja seega on raske uskuda, et samasugused kontrollimised oleks võimalik edukalt sisse seada ka teistes liikmesriikides (vt selle kohta 20. mai 2003. aasta kohtuotsus Consorzio del Prosciutto di Parma ja Salumificio S. Rita, C-108/01, EU:C:2003:296, punkt 75).
- 35 Käesoleval juhul on asi selles, et kuigi geograafilise tähisega „Schwarzwälder Schinken“ tähistatud toote spetsifikaat sisaldab tingimusi, mida tuleb selle toote viilutamisel ja pakendamisel järgida, turustatakse seda toodet enamasti väljaspool selle geograafilist tootmispiirkonda, mistõttu eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates on sellised tingimused singiärs tavapärased või sellised, mis ei lähe toiduainete hügieeni valdkonnas kehtivatest kriteeriumidest kaugemale.
- 36 Kõigist eespool toodud kaalutlustest lähtuvalt tuleb määruse nr 510/2006 artikli 4 lõike 2 punkti e koosmõjus määruse nr 1898/2006 artikliga 8 ja määruse nr 1151/2012 artikli 7 lõike 1 punktiga e tõlgendada nii, et geograafilise tähisega kaitstud toote geograafilises tootmispiirkonnas pakendamise nõue on kõnealuse artikli 4 lõike 2 punkti e alusel põhjendatud, kui see on asjaomase toote kvaliteedi kaitsmiseks vajalik ja proportsionaalne ning sobib selle toote algupära või selle geograafilise tähise spetsifikaadi üle kontrolli tagamiseks. Liikmesriigi kohtu ülesanne on hinnata, kas see nõue on geograafilise tähise „Schwarzwälder Schinken“ puhul nõuetekohaselt põhjendatud ühega eespool nimetatud eesmärkidest.

Kohtukulud

- 37 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

Nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 510/2006 põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta artikli 4 lõike 2 punkti e – koosmõjus komisjoni 14. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1898/2006, millega kehtestatakse määruse nr 510/2006 üksikasjalikud rakenduseeskirjad, artikliga 8 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta artikli 7 lõike 1 punktiga e – tuleb tõlgendada nii, et geograafilise tähisega kaitstud toote geograafilises tootmispiirkonnas pakendamise nõue on kõnealuse artikli 4 lõike 2 punkti e alusel põhjendatud, kui see on asjaomase toote kvaliteedi kaitsmiseks vajalik ja proportsionaalne ning sobib selle toote algupära või selle geograafilise tähise

spetsifikaadi üle kontrolli tagamiseks. Liikmesriigi kohtu ülesanne on hinnata, kas see nõue on geograafilise tähise „Schwarzwälder Schinken“ puhul nõuetekohaselt põhjendatud ühega eespool nimetatud eesmärkidest.

Allkirjad